אבל אם היה איסור גמור אין יכנה בשאר קטלנית וכו"ק:

סי' ג' מ"ם לשטיב על דברת הגאון מהרא"ב ז"ל דגם בתרי ותרי שייך חומר בפופה וכפתייע מדברי התוס' דכ"ר. הנה אמת נכון הדבר דהתוס' ס"ל כן ועיין בתוס' ב"ב דל"ב ד"ה אמן שביאלו כן בהדיא אבל המהרש"ל ביבמות דפ"ח ד"ה וחכמ' כ' כדברי הגאון מהרא"ב והמהרש"ל נשיטתו שכ' שם דחדש לגבי עצמו נאמן אף נגד המחזקה א"כ לא שייך חומר בפופה כל שבאת אבר

ובמשנה ביאורתי כמין חומר כל דברי התוס' והמהרש"ל בזה ואב"ת:

סי' ו' מ"ם בכלל דרא"י אבכה כמותו אם אף בבריתא כן ביבמות דף כ"ז מבואר דהבכתא כרא"י אף בבריתא ומנאתי בשמ"ב מל"ת בל"ת כרמן לזה ובהגיתי ועיין במוקי' פ' יש נוחלין בני אחריך לפלוני שכ' דהבכה כרא"י אף בבריתא ועיין כ"ן פ"ק דבילה הובא בש"ן יו"ד סי' ע"ו סק"ת. שוב מצאתי בזקני מנ"ם בחידושיו לפ"ק דיבמות שהאריך בזה:

סי' י"ד מ"ם בבוחנת. התוס' בעירובין דס"ו ב' ד"ה שהמנהו דמ"ם וחד מינייהו בתחריתא דהיינו דשמואל אזל בו וחד מינייהו אמר בתחרונה ודלא כמהרש"ל אמת שדבר מכמה אמר אבל מה אמבה בוב אני מלומר בתחרונה לא זכר לרב ברונא הקשה לשמואל עצמו דבותר דבריו עיי"ש דע"ד והש"ם ופלפל אי קבלה מנים ולדבריו ז"ל מה אידשו התוס' בזה והי"ל להזכיר דברי הש"ם במקומו וע"כ מוכרחים דברי זקיני המהרש"ל בזה ידבו התוס' דשמואל בותר בזה דבריו אך זה קשה לזו להתוס' דאין תשמע דשמואל בעי שיהיה שני נתים פתוחות לאבל ואם תשמע דבני בתם בית ח' פתוח לאבל ובית ח' פתוח לאבל אחרת ובי' בבי"ב בתוס' ד"ה ובתים ובדב"ד בתוס' ד"ה ושמואל ובבא"מ שם ומהרש"ל ותמלא שהבנים ברוחים אפ"כ הראו לי שבם' יד דוד שהובא מקרוב לדדיכתו הרבים בדברי הש"ל והבנתי:

סי' ט"ו מ"ם דמשנה נקבה בחודייתא כן מצאתי בבו"ת הרא"ש בכלל ס"ג סי' ס' חודא ביתה יוסף אבבה"ן סי' ס"ו ומדברי הרא"ש אלו ראיה דמוביל אודייתא אף בבריא כמ"ש הש"ך סי' ס' ס"ק ל"ח כמ"ש זקיני כאן ובשו"ת תשב"ץ מ"ח סי' קכ"ג ובש"ג סי' סב"ה דעתו דבק בשכ"מ ומוביל אודייתא ולא בבריא ולא ראה דברי הרא"ש ורחיית התשב"ץ כבר דחה בקלוש"ח סי' קל"ד

סי' כ' מ"ם לדחות הסוגי' דפבחים ופני הסוגי' דחולין אחיר ד' עיני בבשב"א מחידושיו לבבות דל"ח בני דוגבא דמוגרי והכוחה יראה דהרא"ש ד"ל דהסוגיא דחולין עיקר והרשב"א כפי הגראה הנין ומדברי הרא"ש דלמדו ובפרי ונאמת הוא למדו מסוגיא דחולין) והרשב"א פגיבא ליה דסוגיא דפבחים עיקר וקוגי' דחולין מייתב דחיבו סותר לסוגיא דפבחים ולב"ד הרא"ש חזל בשיטת הרא"ש דבל שמבנים מעם הפרי חוץ הוגים הו"ל בעם גמור ומבבר בבבת הפרי והרשב"א לשיטתו דס"ל דחיבו מבבר רק שהכל ועיין מג"א סי' ר"ג ס"ק כ"ג שהביב על הב"ח ולפמ"ש הרשב"א דברי הב"ח בכונים ועיין בחבורי יד שאול ה' חדש ובפ"י בפסק חדש שלו רמז קצת לדברי הרשב"א אבל אילו היה מעיין היטב היה מולא בו ובבגליות בוחה ובתוחה ביאורתי הדברים בשורשן ולבנין מ"ם הר"מ מבייקטין להח"ן לבנין חמן עיין במ"ב מלות ל"ח בע"ן ע"ח ודוק

סי' ל"ג לבנין כתב איתן בתשובה מתחתי דמקרא מפורש כדברי הרמב"ם בעמחם ס' ה' ויגל כמים מספר ולדקה בכאל איתן ועיין רש"י וגד"ק ותרגום שם והאריכתי ואב"מ;

סי' ל"ה מ"ם לבנין שנות בתקיעת שופר בי"ש אבי תוה על הפ"ז והח"ן שלא זכרו דברי הר"ן בריש שנת גבי הדניק פת בתנור דתקיעה בשנת אינו שנות רק עובדא דחול ונאמת בם דברי הר"ן תמוהים מאוד דבשנת קי"ד משנע דהוא שנות גמור ובע"ג ובתשובה האריכתי

סי' ל"ו מ"ם בבוחנת התוס' ע"ז דף י"ג בד' מהרש"ל ע"ז דף ל"ד ע"ב ד"ה סמוכיים ודוק.

סי' מ"ח מ"ם לדחות דברי המהרי"ל לבנין רוב נשים מתעבבות ויולדות מצאתי בשו"ת תשב"ץ ח"ח סי' ל"ה בסובר המהרי"ל והאריך בראיות.

סי' מ"ה מ"ם לחלוק על הבנו"ר עיין בהג"מ ערבי פסחים בני אבוקה מלוה מן המובחר דמשמע בהדיא בהלבנו"ר ועיין בחו"מ סי' רל"ח בע"ן ומ"ח ולא לבבלנו הבולק היינו כל שלא הדליק לבם אבל בהתחיל בהדליק לבם מלוה יכול לגמור ובזה יש לבהוות דברי הב"ב עם הגה"מ ועיין ד"מ שם ודוק ועיין ח"ר שם.

סי' מ"ט לבנין אם נתחייב כרת מבן י"ג שנים ויחלך בפיה"מ לרמב"ם פ"י מבנסדרין מ"ד ובזהר פרשת וירא על פסוק ותרא שרה את בן הגר המצרית מבואר דלא בח"ן ודו"ק

סי' נ"ב מ"ם דפי' הרי"ף ב"ק הוא מהבמוק"ר ולא מהר"ן אחת הדבר וגם ב"מ הוא מהבמוק"ר ומי שרגיל על לשונו דברי הר"ן ומוביר"ר יבין זאת ובישב ב"ק פ"ה סי' ל"ג הק' דברי הר"ן ב"מ לר"ן בדרים ובתב בשמע בשני פרשנים הם והדבר פשוט ומה שמזכיר הרבב"ר הוא הר"ן

סי' נ"ח מ"ם מקבקנים של עכו"ם דמוביל ישנן י"ב חודש בכל האסורים מצאתי בשו"ת הרשב"א ח"ח סי' הקב"ה. דאין לבידני מקבקנים של עכו"ם לבניו ייסון לשאר איסורין ובייב בר"ן פ' כ"ה בני בכרן בשמע בה ובשו"ת רדב"ן ח"ב סי' תשל"ב ובתשובה האריכתי ואב"מ

סי' ס"ז מ"ם מהזוהר דשבע כף הדמיון הוא שאינו שוה מתם ולא ניין מקומו כן הוא בזוהר פ' ומשפטים פ' ואמנם קודם תהיון לי ועיין בבנה מגלת אסתר ע"פ בסבת המלך סי' פ"ב עיין תוס' ב"ק ד"ם ד"ה ליבה ודו"ק

סי' פ"ג עיין בחבורי יד שאול ה' אלים הקן מ"ם בזה ואח"כ מצאתי בס' יסוד מוצא להראב"ע ז"ל שבר תביעי שכ' ון"ל ואחרכות יעיים על בלוח הקן לא על נקיחת הבנים שהם רק רשות ומבואר בהח"ן ז"ל

סי' פ"ז מ"ם יהא דאמר שמואל העלבים שרן לנקדם פטור לא קיי"ל כן כ"מ הרמב"ם פ"ג מה' בהמ"ק ה' ע"ז ועיין ראב"ד שם ואחדוקי הר"ן בבדם דף ל"ב

סי' ל"ג מ"ם דלא שייך חולדי ריח בבשר אחד בתשובה האריכתי אמנם ראיתי בס' יריעות אהל בי' כ"ש שהביב! עליו בפטוני מילי ולדבריו מה הקשה המולב ומריח הול לתרן דמולב ומריח דבר אחד להריח ולכך שרי ומאח"כ מחופי בכא אבריחי וע"כ דאין חילוק בזה אלא אם דבר להריח ל"ם לחולדי ריחא רק לחוכיפי ובבשר אחד לא שייך חולדי ריח ומחכ"ת ראיתי בספרו שמחבר אחר בחולי יבראל ובחיבור על זקיני הח"ן ז"ל אף שבראה מבפרו שהיה אחד בדול מ"מ אוהב לבעון ולא לפרק ואף דברי הח"ן ז"ל עיין בחמים דל"ו ע"ב אלקפבא בקני ריחא אחי לא ליד עיי"ש בהש"י משמע דשייך קלת חולדי ריחא אף באחד

סי' קי"ד מ"ם מבבתב ב"כ חודי חודי עי' מלחמות פ"ק דבוכה בני מעמידו בגד ראש אחור ובני בחבונות קי"ו קמ"ז שבם הוא לא העיר בזה

סי' קל"ג מ"ם ומ"ק דף ב"ב עיין בבבה מקובלת שם ודו"ק

סי' קל"ז מ"ם בבאור דברי אחור דקדושין פ"ב עיין מוהריב"ל ח"ח סימן כ"ה שקדמו

סי' ק"מ מ"ם לבנין יין נמוקים בלוח בו בפסח הנה בפי הראות גם לבנין קידוש כ"ל כן וזה ל"ח ועיין חו"ח סי' ער"ב ובשחה שלשה יעיים אף בלא עבד הזנים וחבלנים כבר כמ"ם והבלב"ח סי' תי"ח הובא ביו"ד סי' קב"ג סי"ח ובש"ך ס"ק כ"ז ובש"ן ס"ק י"ג ובלא שהה ג"ר יש חילוק בין עבד בלא עבד ועיין ט"ז ובש"ח סי' ר"ב וזה מיוסב דברי הכ"מ פ' י"ד ממ"ל הי"ד שלא יכתוב דברי המהרלב"ח דלא כפר"ח בליקוטין וגם אם הח"ן לא קלי רק לבנין ליבה בפסח אחין כח בלמוקים לבנות המים גם בזה לא קיי"ל כוותיה עיין ובש"ח סי' תפ"ב מ"ם בבליון שם

סי' קי"ח מ"ם על דברת הרב מהרלב"ח עיין מ"ק די"ד ע"ב משמע כמהרלב"ח ובעיין ש"ח בר"ה דל"ח שם

סי' קי"ו מ"ם לבבינ על הרב המאוחל דרבנה"ק לא מייבי אלא בלא התרה בעבחב"ת לא ובבעיא לכס"ר בפסחים כ"ע רבנה"ק דוקא בהתרה מייבי ולהתוס' שם גם בלא התרה בו מייבי אבל לא דוקא בלא התרו גם מה שרמן הרב המאוחל אל הש"ך לא ליין מקומו ובש"ך חו"מ סי' פ"ז ס"ק כ"ח וס"פ ס"ק ב' ואולי בוכב הולב בל דברת הש"ך סי' ב"ב ס"ק ח'

ישם מ"ם לבבינ דברי הרא"ש דבמפותה אין בידו לבערה גם בשמוקרה לבמוגל ומוכה בהין עיין ריב בערה בבתפתה בני והבער בתפוקה מ"ם הר"ן בר"ף שם ובתוס' שם ובשמ"ק ובראב"ן בחלמות ב"ק פ' החובל בני החובל בבת קבה ובע"ג

סי' קנ"ד בבר קדמו המהרש"ל בבוטה שם ובתי"ב ועיין מהר"מ ב"ח בבוכה דף ל"ז

סי' קנ"ה בבר קדמו בתוי"ט בתמיד שם

סי' קנ"ז עיין תוס' יבמות ביומא שם ועיין מלמ"ל פ"ב מבילות מקדש.

סי' קס"ח מ"ם בר"ה דב"ו עיין מוהרי"ב בחלמות סי' קס"ב ודוק היטב.

סי' קס"ב הנה אף בהפליא בבוחנת הרא"ש ובאים בבוחנו אבי תמה אלא הזכיר דברי הרמב"ם בה' ז' שקרבן שהוא פטור על שחיטתו בחוץ כך פטור על העלאתו ולפ"ז כל דבאשם תלוי לא חייב על שחיטתו בחוץ בם אל העלאתו לא מחייב וא"כ עדיין דברי הרא"ש תמוהים ול"ע

סי' קכ"ו לבנין משמר שזמנו קבוע עיין מ"ם הגאון מוהרה"ר אוף קוטרבו לבקול הדעת והעיד שדבר פא"פ עם זקיני הגאון הח"ן ז"ל דלא פרכיה ואני בעניותי האריכתי לייבב דברי הרמב"ם ואב"מ.

סי' קס"ז לבנין בני מ"ל הבולם לא"י אף שהבריים לאוין לבי אמרם מ"מ הדבר מבואר בשו"ת אבקת רוכל לבב"י סימן כ"ו לבריף ועיין בא"ח סימן תל"ו בבבינ"א ופר"ח משמע דלא כוותיה ובתשובה האריכתי וכבת חבשות אני מגיד מע"ם רש"י בפסחים דמ"ן ד"ה שני יעיים דבזמן לבה"ב לא היו שני יעיים בוגים בל בגיות והבדר תמיה דאף אם היה אן שני יו"ע ס"ג אבל בא"י בתקדם ודאי לא היו ובייב בלא"ח שהביא בתיבה אחבב לבעי"ד בראה לפמ"ם התוס' דף י"ד שם דבירושלים שוקבוגות מבמה עיירות חייבין לבהוג איסור בהנה מבואר בפר"ח א"ח סי' תכ"ו בהדיא וא"כ אם היה אן שני יו"ע בל גיות אף בירושלים היו חייבין לבהוג איסור כיון שיש שם תקונן מא"ל שבוהבין יו"ב שני הה ברור ולפ"ז לשיטת ח"ן הח"ן ז"ל לא שייך לבהוג יו"ע שני בא"י בכל וע"כ דלא כח"ן ודוק היטב כי היא ראיה נפלאה.

סי' קס"ח מ"ם לבנין על אמם עיין תוס' בובה דל"ן ד"ה אלא ובעיין בבבינ"ן די"ב ע"ב אלי בל בבומך ועיין יומא כ"ה בל אמם אמשע ועיין ירוש' ריש כיצד בולין הכל מודים עליו שהוא אמוך אלי פלוגין בעל ודו"ק:

מפתחות טור אורח חיים

דין לאונת הפי"ת ובנין הפנב ודיו ס"ן והבולר ע"י בפר יבירה ובישול מ"ר והקורלים בפ"ת ובמנלה בו שבות ואבף לכ"י בבכה. ואיש אוכבי'. והתבוה בע"ה. ובא אחרית. ובבכת עיקר ובאונו עפלה. וב"ה בל הכ ם לבזיר אמתון:

סימן

אלה בעניני לאונת הפי"ת ואמה הבנב	ר"ח
הבא לבי"ה בשבת שהפ"ל לאומר פבוקי דזמרה לאיך יתבהב	ל"ו
כמה אים לריכים לבבל מי רבלים	ק"ב
אדם הבולר ע"י פ' יבירה אם מבלרף לבעבה ולבל דבר שבקדושה	ל"ב
אלשבבים שבראשם תפילין הכתובים עפ"ד הרא"ם אם מותרים לקרות בפ"ת	
שבפוהם עפ"ד הרמב"ם	ל"ט
פ"ת שבמלה אחבה ה' מהאדם והשבות על פ' ל"ל בדין מבדשיהן וכן	סימן
אם נמלא בעבפים לבנו ייבבהה אחבה יוד אחת וכלל הדול בדין זה	נ"ד
הבנה על התוב' פ' אלו נאמרין בדין תבף לבי"ר בבכה	קכ"ח
פ' הירושלמי פ"ב הובא' שבלים אי"ר תבקוונות מפני הבבכה	קכ"ח
ויש אומבים' אם בעבת אבת בבבה על בעל פר"ח	כ"ה
מי שבתנו לו רשות לבית האסורין וקוסי' על הרבב"ן	ק"ו
קוסים בל הרמב"ם אבשב"ע מהל' תבומות	שם
אם לריך לומר פ' ובשמע אותו דוקא ביום הבנה על פ' ל"ר	ז"ן
פירוש פת אחרית דלא כהרב בב"ח	ע"ו
ביאור דברי הרמב"ם בדין בל שהוא עיקר ועמו מפלה ובבנו הטור והרב"ר	

סימן

והרמ"א והרב בב"ח בכונתו קכ"ט
מהו ליתן לגרך ברכת הזימון על כוס יין לגזיר שמשון קס"ח
הלכות שבת. ועירובין ומחילות. ושכירות לשות מז הכבכרי. ומלבול בגנות. ולחם
משנה ומגילה ותחיכת לפרכיים בגיל שבת ע"י נכרית:
החרין שבניב עיר אייא שקורין האג אם דינו כמחיל' נמוכ' ופלפול ארוך
בדבר ה'
תשנה על החכם השואל בס' אמונת שמואל (שם) השנה מל נעבל ס' אמ כ"ש
(שם) אם מובלת שכירות מראש העלה שבתמנוכ ואף לאחר מותו ו'
תמייהא גדולה על הריב"ש והשנה על הרב"י שם
ביאור לשון הרב המגיד פ"ג מהלכות שבת ז'
ביאור דברי הרמב"ם פ' שני מהל' שבנות האוכל כזית חלב וכו' וחזר ואכל
שני זיתי חלב וכו' שלא יפתו' ד"ע בדין קלר ומתן בשבני שבת וחזר וקלר ומתן
בשבני מלאכו' ופי' המגיד' שבמם' שבת מ' כלל גדול לדעתו ז"ל פלפול ארוך קס"ד
הבשים הנוהגות לשבול בגיל שבת במקוה מים חמין י"ח
השנה על הרב"י (שם) השנה על הרב בע"ז (שם)
ארץ אינגלי מייבא אם תחשב רה"י או רה"ר ל"ז
בינה זרועה רוצה מה דינה לענין מלבול בשבת והשנה על פ' דבר שמואל נ"ע
עובה שבשרף מקלתה אם מותר לקחתה לנח"מ בשבת וייטוב דברי הגאון בעל
שבר אפרים ז"ל ס"ג
פלפול ארוך והשנה על הגאון הנ"ל ויטוב דבריו וכמה יתבר הלחם ויהא ראוי
לנאם משנה (שם) עוד על הענין הנזכר ופי' דברי מהרש"א ויישוב קושיתו ס"ג
תחיכת לפרכיים ע"י נכרית לאשה שזמן שבילתה בגיל שבת ושכחה ליטלם וקושיא
על הרשב"א והשנה על הרב בב"מ וייטוב על קושית התוס' בשבת דל"ב והשגיח
על התוס' וייטוב דברי ספ"ז פ"ג
אם יפה עושין בק"ק פירדא שמומכין על שיתופם המומה שם בב"ה קי"ח
אם יפה עושין בק"ק המנוכג שמניחין בכל בתי כנסיות שבעיר עוגה בכל
אחד לשם שתוף קי"ג
השנה על התוס' פ' המוליא יין ד"ה שופכין לגאי חזו קי"ח
הלכות י"ט ופסח ור"ה ויוה"כ וסוכות ושמחת תורה וחנוכה ופוריים
ביאור דברי הרב המגיד בהלכות י"ט ע"ג בדין בבור בע"מ פ"ה
השנות על התוס' דפ' כירה ופי' אין לדין וייטוב קושייתם ותמייהם שם
אם יכולין להניח ברוני חבשילין בדגים מלוחי' כגון הבריבנים וכיולא ק"ל
מהו ליתן שמן ערב לתוך המים והשנות על האוקריס ל"פ
ביאור דברי רש"י פ' יום טוב דף ע"ז ולא במהרש"א קי"ד
מים שרופים הנעשים ממתן הנקלא מאלין מה דינו בפסח כ'
ביאור דברי הרמב"ן בדין המשהה את תחתן לוקה והשנה, על ספר דבר
שמואל ר"ג
חבה שנמלאה בחבינולת ביום שביעי של פסח פ"ז
תמייהת על מהר"ר אליקלן בפסקיו (שם) באיזה איסור אחרינו דאלי שיעורו
אסור מז התורה (שם) השנה על הב"ח (שם) תשנה על המגיד (שם) מי שמתה
אשתו בעובר אם מיתר לבעלה משניות שהוא רגיל לברכן בכל יום בע"פ ק'
ביאור דברי הרמב"ם פ"ד מהלכות קרבן פסח והשנות על הכ"מ קי"ג
הזקת הבעי בשבתנו שיולאין בו בעלה ולאשונה ידי חובת מרור ומה שמו
בלשון אשכנז קי"ט
ביאור דברי רש"י בפסחים דף פ"ח ע"ב ד"ה נתקנתא דרבי' קנ"ח
תימה על התוס' פ' אלו דברים דף ס"ו ד"ה מה לתמיד קנ"ב
תימה על התוס' פ' כיצד צולין דע"ב ד"ה אויר קטן קנ"ג
ביאור נמלא דפסחים דע"א ולא כיהרש"א בשבב בה קנ"ח
השנה על מהרש"א בפסחים דע"ג שחטו שלא לאכליו קנ"ט
השנה על מהרש"א שבב ברש"י דפסחים דף ע"ב ע"ב ד"ה אלא אמר רב
פפא קס"ב
קדירת בזקל של חוץ שבער עליה יותר מי"ב חדש והיתה נקייה ונישלו בה
בינו חג הפסח ע"ה
השנה על הש"ך בי ד בדין כלי י"ב (שם) השנה על ר"ת בדין שברי י"ב (שם)
ביאור השנת הלאב"ד פ"ד מהלכות תמידין ומוספין בדין משמר שזמנו קבוע קס"ה
תימה על הרא"ש ברים פ"ק דפסחים בדין ישראל שהפקיד חמצו אצל ישראל
חברו קנ"ט
דין יין ניסוקים לענין מי פירות שאין מחמיצין דלא כהרב המגי"ש ובנו הרב
מהרי"ש קי"מ
ביאור דברי הרוגב"ם בדין קדירת הבומר ביום ובשבת ד'
ביאור דברי רש"י בר"ה דף ו' ד"ה מאן תנא י"ג
השנה על התי"ט פ"ב דב"ה דאשתוביתיה תלמוד ערוך בבורות דמ"ה ע"א נ"ח
השנה על הב"ז בה' שופר נ"ד
השנה על הב"ז בדין תוקע בר"ה בלא לעורך נ"ה
ביאור במרא דיומא די"ד ולא כפרש"י ז"ל קס"ז
ביאור גמ' דיומא דכ"ז ע"ב בתערבו לו כוכות בכוכות קנ"ו
תימה על התוס' ביומא דמ"ב ע"א הכל כשרים לקדש קכ"ד
תימה על התוס' ביומא דכ"ב ע"א ד"ה שלא תתחיל קנ"ה
אם יוצאין בסוכה העשויה במקום שא"א ליטי בה נ"ד
אם יוצאין בסוכה רחבה שיש בפחים ואחרונה הרבה והשנו' על הב"ח קנ"ב
ביאור ירושלמי תעוה מאוד שילהי מס' סוכה ולא כהיפה מראה קכ"ג
אתרוג שנימל עוקלו אם ונגרכיו עליו בשעת הדחק ע'
תימה על הרב"ש בדיו אתרוג כפ' הלבן קכ"ה
הנוחל ומהגירי אתרוג הדור ששה הרבה כמה ונשלם לו והשנה על מהר"ם
מינץ קל"ד
הדשים הגדלים באתרוגות אלו אם כשרים למלוה קס"ל
השנה על מהריק"ו שם
השנות על חכם אחד שבבלה על דעתו לאסור ההדשים הללו וביטול דעתו בטוב
טעם (שם) מומר לדעת ישמעאלים אם מומר מותר לקרותו לאחז תורה י"ג
השנה על המלבי' בפירושו על אמרם ח' פסוקים שבתורה יחיד קולא אותן שם

סימן

ייטוב על קושית ס' לחם רב על הרמב"ם בדין שחיטת מומר (שם) ביאור
דברי הרמב"ם בדין הנזכר (שם) פלא על הרבנים בב"מ ובעל לחם רב (שם)
ביאור הגמ' ודברי רש"י בטילהי מנחות (שם)
השנה על הרא"ש בפי' לבמ"ב בדין שמן במאור פ"ז
קושיא על פסקי הש"ע בדין ברכת הדלקת נ"ח בב"ה פ"ח
הבשים הנוהגות שלא לעשות מלאכה בחנוכה פ"ט
קושיא בטופת ברכת להדליק ל'
ייטוב על קושית הב"י בחלר שיש לה ג' פתחים ל"א
מי שדיבק נרות של שעוה לשם חנוכה והציאו לו שמן זית יי"ה
השנות רבות על חכם אחד בדין זה (שם) היתה על הרמב"ם שיש פתיחה
מדבריו שבה יוה"כ לדברי שבה' קרבן פסח ופלא על תירוצי הכ"מ בשם
הר"י קורקוס [שם] ייטוב דברי הרמב"ם בטוב טעם מבנרא ובגורא (שם)
קושיא ותירוץ על הרמב"ם בדין אם היה הבני מובאר ממנו [שם] השנה על
תמי"ב נמה שכתב על דברי הרמב"ם בדין יבעה עד שיבתאל (שם) פלפול ארוך
והשנות על חכם שכתב בדין הנזכר (שם) ייטוב על קושית הרא"ש בחידושיו
לשמ"ג והשנה על הרא"ש בדין עינוב המגילה לשנה ותפילת בידין ושיבוש
ודיו נ"ז
מנוחה בת מ' נרות על זיין קיים עדין בפיימי י"ד פלא על הבנוש בדין
שיבוש המגילה שם
השנה על ר"ת הסובר דאין שמרי יין בסך מותרים לאחר יב"ח עד שיתמדו
תחלה נמים מעשה דלא מקרי דודדיא אא"כ נתמדו בימים מהא דאמרי' בפ"ק
דמגילה די"ב ע"ב זל לבני עמון ומואב דיתני כתנלא דיתיב על דידדיא ע"ה

טור יורה דעה

דיני טרפות ותערובות וטעם לפגם

בשבנה המפרקת ורוב בשר והחוט קיים כ"ח
ביאור דעת הרמב"ם בדין זה והכרח דעתו בסוגית הגמ' ושלא כדברי התוס'
שם בשבר הענם בנקוב שבוסה אותה טריפה ואחר ונקבר נ"ח
עוד על הענין הנזכר שם שור שחוט המוטן בגד ח' והקלב בכרי מתך השור
לבנים והשוחט אומר שמביר בפ"ב שהשני חלבים שור ח' הם ועוד שהם
מתאימות (שם) השנה על הגיה בדיז זה (שם) השנות על מהרי"ב בדין זה וייטוב
מה שנתקשה ז"ל בדברי התוס' ופלפול בד' התוס' וביאור דבריהם וטעם למה ל"ח שאל
יתבוונין הנכרי להכשיל לישראל (שם) ייטוב על קושית בעל פר"ח הכר"ן אדהכר"ן ושבגב
בנה שהתיר להשחות חתבשילים בתנורו של נכרי בלי שום חותם ושבגתו בחוסרו
לשחות נייר החתום על פי התנור ע"י גוי (שם) ריבה פתחה בגין תרבנולת
לחוליא מעיה וחתול עומד למעה בארץ ואמרה הריבה שלא מלאה לב בתרבנולת ע"ד
תשובת ה"ה מהר"ר נפתלי הכהן על הדבר ע"ו
תשובה אחרוכה מהמחבר על ענין הלב הנזכר והשנות רבות וגדולות על חלק
א' שלה לפקפק בדבר
ייטוב כמה קושיות שהגיה בכ"מ בב"ע בדברי הרמב"ם פ"י מהל"ב וביאור סוגית
הגמ' לדעת הרמב"ם והכרח פירושו וייטוב דברי הרמב"ם בהל' שחיטה שם
השנה על הש"ך ושלא אם יצאו עדיים ויעבידו שלא היה לב לתרבנולת אין
שומעין לשם והתרבנולת בשרה דבבה"ג אין שומעין לבעיידים שמעשה נסים היו
אלא אומרין מהדי שקרי ניהו (שם) כוד על ענין הלב הנזכר ע"ח
נהמה הגרבעת לבברי אם מותר לשוחטה השנות רבות על הב"ח פ"ד

דיני איסור עשיית שמשים וריצית ובדה ומפלת ומקוה;

ייטוב דברי הרמב"ם בדין זה שם
בדין נותן טעם לפגם פ'
מים שיש בהם חפר אי מיקרו טעם לפגם להתיר הכלים המודחים בתוכם
והשנה על הש"ך קי"ל
דין באמנות השומר לענין איסורין ע"ט
ייטוב קושית הרשב"א על הרמב"ן בדין ייטוב בכלי בחר פ"ח
אם מותר לעשות מנורה בת שבעה קנים וע"ב מ' נרות ופלא על דברי מוהריק"ו
שלא עמד על כונת התוס' ומזה הוליד דין בלתי נודע וכתב השנות עליו ס'
הגותו עיסקא לחברו והמקבל התיה שכל אחריות ההפסד עליו ונפסד מקלת
העיסקא האיך חולקין קכ"ז
מומר לעבלות אם מותר להלוותו בריבית מ"ג
בשים הנוהגות להמתין מלבול עד מ' ופ' אם גם המפלת לריבה לנהוג כזה ח'
אשה שמחמת קושי לידה נולד לה חולי ורואה בבדיקת חתיכות קבנות כמו
חול ע"ו
ייטוב על קושית הרא"ש להרשב"א והשנה כל מהרי"ם מלובלין [שם] בדיז
הרואה מראה לבן ואחר שעה נעשה אדום אלא כהבא"ח והשנה עליו ועל חכם
א' שעשה שעות גדולה בדיז רואה מחמת תשמיש (שם) אשה שיש לה מכה
ודם ונכתה תשוכה מדם ושתה ושבגב הרב בעל ל"ל כמה שבגות גדולות
בדיז זה ס"ו
שיעור בדים של כתמים ס"ז
אשה שלא בשעת ושתה מולאת קרטין אדומים והשנות רבות על הש"ז בדין זה
ע"ב
השנות עליו ועל ס' עבודת הגרשוני בדיז המולאה קרטין אדומים בסיפיו של
זבוב (שם) האיך מונין ל' יום של פוכה ביטוגית ושתירת דעת הש"ך באחרוכה קי"ד
פירוש אשה שאין לה ושת דלא כמהרש"ך שעשה בפירוש דבר זה בעבות גדולה
בדיז מכבודו מ"ח
בירוך מים לשיעור מ' כאה של מקוה וביטול ראיית ראש"י בדין זה ופלא על
הראשונים והאחרונים שלא בתעוררו בדבר וסביאו דבריו להלכה במקוה שרש"י
חולק והוא איסור כרת מ'

דיני פ"ת וכבודו ופבוד חכם שאבר וקריעה על שריפת ס"ת

ס"ת שנקרעה כמה יביעות לריך לבנק והשנות על הבור ולאיות בבגדו י"ט

הרוגים לגמרא ידי דעת הרמב"ם והרא"ש כילד יעשה בעורת שירה בשבת והחזיקו כ"ה
חוך הדלקה של ק"ק פרחג בשרפו בעו"ה כמה ס"ת אם לריך בקבוע עליהן
וביאור דברי רש"י בדין זה והשגות על החכם השואל י"ז
שלא לחכור ס"ת בהכרזה בע"ה קכ"ג
חכם שאסר אם חברו רשאי להתיר דעת הט"ז וק"ו הש"ך ענין ויטוש קושיתו
ושבנת חכם א' שטעה בבונת המוס' בפ' א"ע וייטוש קושיות הש"ד על הר"ן
והרמב"ן כ"ג

דיני מעשר. ומילה. ופדיון הבן. ובכור בהמה. ושילוח הקן:

פלא על חוס' בשבת דנ"ד אפוטרופס אם רשאי לעשר לי"ג
מי שמת והניח אשתו מעוברת ויש לו בן מאשתו הראשונה וזאת אומרת שאם
תלד זכר לא תביא לחורבנו למולו מעשם דלא איתעבי ס"ע
בשמע בדפוס אבל ואתן בכריה מילדת בת ישראל וכו' עד על בנה וכל"ל ועוד
שם בגמרא ת"ר בכרי לא יחול את ישראל מפני שאסורין על ש"ד דברי ר"מ
ואב"א בכרי אל את ישראל בזמן שאחריה עומדים על בנו וקיי"ל כחכמים
ע"כ בשמע מהדפוס שם
אם יש ליחוס אפוטרופס שהיה אחז רגיל ליתן לו ליחול את בניו פלפול
אדוך בכתם סוגיות בגרא ותוספות ע'
עוד על הענין הנזכר ע"א
המפלת שפיר וילדה אחריו בר קיימא אם לריך פדיון והשגות על מהריק"ו
ומהרי"ל שחביבו ולאחיות מקוניות הגמ' דלא כותייהו ק"ד
אב שאינו רוצה לפדות את בנו הבכור אם נ"ד נופין אותו והשגה בל ס'
חוס הבני ק"ה
ניפלו קרביו וזכרותם עמהם אי הוה מוה בבכור והשגה בל הנ"ר נ"ח
המפלת האם והבנים יחד אם קיים מלות שלוח הקן ופלפול בגמ' ורש"י ותוס' פ"ג

דיני הסכמות בחרם. ושומאת מת. ואבלות וקבורה.

ק"ק שים להם הסכמה בחרם שלא יתפללו בעשרה כ"א ד"ג מיוחד לשם
והשגת על רשב"ץ הובא בב"י ל"ח
ק"ק ולבנוק הסכימו בחרם על המשתדכים בקהלות הסמיכות וכו' ובעיקרה
שייך לשח"מ מהל' דיינים קל"ח
הכהנים המנעים לשלח דרך פתח שער העיר כדרך את בעיר הבנה בל בעל
ל"ח שלא עמד על כונת מהרא"י ובזה חייב דבר שהיא נמנע ופלא על הגאון
מהרא"י דלית מיסתיה ומבנה שלמה פי"ח דאבלות
הקבור בקרקעות כברי אם מותר לפנותו לקברות ישראל והשגה על חכם ח' מ"ז
ביאור הנ"ח נא' שמת ולוה שלא לקברו ומשם בע"ח מ"ח
תשובה על הקבור בקרקע הנכרי ואם יש חילוק בין פתיחת ארונו של מת
ובלעדיו ואיזה מהם קשה נ'
כמה ריוח לריך להניח בין קבר לחבלו קמ"ב
מי שהיא שמת קרובו ואינו יודע אם היא שמועה קרובה או רחוקה פלפול
אדוך בסוגיות הגמרא ופוסקים נ'
עוד על ענין הנזכר שם

טור אה"ע

הלכות תקנת רגמ"ה והבנייה. ומעוברת ומניקות חבירו. ובעובה דליתתא
והניחא שלא בבשות ב"ד. והסוהה עם אשתו י' שנים ולא ילדה. קידושין ואבלי
כתובה ובירין ואלילה ואנוסה ומפותה ובוגרה שנסתרה:

אם תקנת רגמ"ה שלא ליקח אשה על אשתו בהיות בארוסה ובנבנסה לחופה
ולא נבעלה ואם ביאשה הבעל קודם בעל עליה אם חייב ליתן לה תוספת ואם
המנה עמה שיוכל להוציאה מעירה לעירו ולא בכתב התנאי בכתובה אם מחוות
זה בחבטל התנאי קכ"ד
פלא על מהרמא"י אשר לא שת לבו לדברי מהרי"ל בשאו' הפוסק בפסיקות דגם
בארוסה תיקן רגמ"ה ופלפול בסוגיות הגמ' בדבר זה (שם) ביאור דברי
הרמב"ם בפ"ד מהל' אישות ומלאתו ומה שטענו עליו האחרונים (שם) ביאור
דברי רש"י בפ' אב"פ ד"ה פירקה בדה ופירש מתנה ומת (שם) השגה על
אמרדכי וקובי' על הגאו"מ וייטוש דברי המרדכי (שם) הלכת הרא"ש מקו' בעל
ת"ש [שם] שעם לבנות ר"י דבשהודיעו לאחר שהכלה בדה קבתה תוס' [שם]
אם האחר נאמן לומר שלא הודיעוהו שהיא בדה (שם) השגות על החכם השואל
(שם) חכם א' הביעו לידו דברי המחבר וכ' על הפרש של תקנת רגמ"ה בארוסה
והמחבר הראה טעמו ובימוקו ושהחכם הטיל נמקום שחבב לא עמד ולא יבב
ופלפל עוד בדברי התוס' ובסוגיות הגמ' שם החכם הנזכר כי לארץ דברי
מוהרי"ק שלא יהיו בותרין זא"ן והמחבר הראה שמאמר זה החכם סותר את
עצמו וייטוש דברי מהרי"ק נאופן נאות (שם) עד מפ"ע מהו שיחיד נשבוי"
השגה על הרבני' מהריק"ל מוהרשד"ם ומהרשב"ם בעיתה ודברי מהרא"ם בדבר והשגה
על הרא"ם
הנושא אשה ומלאת מעוברת ותחלה אמר שלא בא קודם הנשואין ואח"כ אמר
שבא עליה ולדקה ממנו ואיכא למיחש דשבעתא אנמרהו כי היכי דלא תיפסד
עליה מעשם מעוברת ומינקת חבירו מ"ד
ביאור דברי הרמב"ם שבראיו בבותריו זא"ן ומהל' ייבום להל' תרומות (שם)
אלמנה שהניחה נבלה מעוברת וילדה בן ילא הניקתה כלל אלא נתנו לבניקה
וכן עשתה לאחרבעה ילדים שהיו לה נחיי נבלה לא הניקתם כלל בעבת הרופאים
שבשבו המשפט אלבה שם שהמית שלשה ילדים הראשונים והאחרבעה אחרונים
שלא הניקתם היו אם דינם בדין מניקת חבירו אם לא ס"ד
עוד על הענין הנזכר בתירת דברי חכם ח' שעלה בל לבו לאסור ונשתייב
מדברי ספר שנדפס מחדש נקראת בית יעקב ומדברי ס' בית יעקב בדבר זה
הם דברי הגאו' ומאסור לשמעו נ'
בעות חכם אחד בדין עד אחד נאמן באיסוריו (שם) עוד על הענין הנזכר
ישיבת נ"ד על בכה והתירוה בפומבי ונם בסתייב הענין מדברי הרב החכ"ד
מהר"ם אבוהב ס"ו
אשה נאה לעיר ואחרת שהיא אלמנה ובבנסה לחופה ולא נבעלה ובתוך כך בא

בתב מחכם א' שהיא בחזקת עבונה כי עדיין לא היה לה דבר ערור המועיל
להתירה תשובת חכם אחד על הדבר ג'
תשובת המחבר על הדבר והשגה על החכם המביא ראשונה נ'
פלפול אחרון בדברי התוספות והשגות רבות ובדולות על החכם המביא הנזכר
שטעה בעיות בדולות ובלוותם ומכל דבריו תופרכין ובטלין ושלא עמד על כוונת
התוספות בכל מה שבתב (שם) דין ענונה פיומנים מונחקים ושלימים מונחקין
והשגות בדולות על חכם שטעה בעות בעונה והתיר. ממזרים ביאראל ובות
בעיות אחרונות ל"ח
בעונה שסעיד לה בעלה שנהרג בעלה בדרך ל"ה
ביאור דעת הרמב"ם בחומרת מת במלחמה ופיריטו בגמ' והשגה על רא"ם
(שם) עד א' בקטנה ואם מה שנצקק לישא אשה על אשתו מיקרי קטנה [שם]
אם קנייה נאמן להפיידה (שם) בעונה יושנת ושוטמה ר"ג בנים והנה נאם וכ'
עדותן בידה שמלאו בעלה הרוג והכירוהו ברוסם פגע שהיה לו בעלתו קב"ד
שבנה על החכם מהר"ר שלמה אחילינו שבנג בהניאו ראיה מדברי האחרונים
שאין עניינו' ב"ד [שם] ראיה ומודם' להתיר מכח שלפול בשיטת הגמ' והתוס'
והרא"ם (שם) מותיב ומפרק בדברי התוס' ועוד תמיהא בדברי התוס' (שם)
הנשבע בשבת ניטוחין שלא יבא אחרת עליה ובהא עמה ר' בנים זלא ילדה
ובם יש לה תומיי פלפול בסוגיות הגמ' דינמות ובבש"ר שם ת"ל
פלפול בדברי הרא"ם (שם) השגות על החכם המביא ראשונה (שם) ייטוש תמיהת
בעל לידה לדרך בל הפע"ב (שם) בשבע לבטל את המלות (שם) השגה על
הרי"ם בדין שבועה בטולל (שם) תמיהא על מהרי"ל (שם) ישוב דברי מהרי"
והבלתו מעבנת מהרי"ש שם פלפול בר"ז חייבינן לאיתה דחד לו תרי ולאלתא
לו לזמן ערוה (שם) פלפול בחבו הרא"ם (שם) השגות על החכם המביא
ראשונה (שם) ויכוח בדברי מהרי"ב (שם) ויכוח בענין הוכיח סופו על חחילתו
(שם) השגה על מהרש"ך שבנג שגנה גדולה בפירוש אשה שאין לה ווסת (שם)
קדושין בעד אחד קס"ו
קידושין בעד אחד קל"ה
אינו זוכר אינו שאומר אינו יודע [שם] חבותא על כתובת אשתו בזה הלשון
והוספתי על דמע"ל ק"ו
הנתנה בשעת ניטוחין שאם תמדה אשתו בני זש"ק יחזיר כל מה שהכניסה לו
ליורשי' ונפל הבית בל האשה ועל זבעה ולא נודע מי מת ראשון ס"ל
ייטוש על קושית מהרי"ב דוד ן' לב בל הגאון בדין שיש לו בן מן הבפחה
(שם) השגה בל מהרשד"ם שלא עמד בל כוונת חבר' הרשב"ל וביאור תשובת
הרשב"ל בטוב בעם ב"פ שיבת התלמוד [שם] מותיב ומפרק שני בוריות
התלמוד אהדדי ופלפול בדברי הרשב"ל (שם) השגה בל הגאון מהרא"ם בפסקיו
[שם] חיובתא לזהרש"ך בענין הילכתא דל"ש לא נזכו מבינות הבלמוד [שם]
מתי אחלינן בתר ענבנא ופלפול בדברי מהריק"ו בזה (שם) מובחת שזיבה לא
בעלה בע"ר בליה וחזרה בה ונתן הבליה הבע לידה מאיתתי מחחילין הלי
יום של שבחה נ"ו
רחבה זוכות ובא בל ח"ל אם בופין אותו לבבש בל"ב
שאלה מהחכם מהר"ר בלמה אחילין בדין ינמה שבפלה לפני ד' אחין והאחד
מומר ח'
תשר המחבר ואיחוש בחלילה מומר ופלפול אחרון מקוניות החלמות (שם)
חקירה בפי' כוונת החלילה וייטוש בל קושית התוס' (שם) הסגות רבות ובדולות
בל מהרי"ב ומהרלב"ח (שם) חידוש דין ביאמה קבלנית היפך דעת האחרונים
(שם) והשגות בל מהרלב"ח בדין ביאמה קבלנית וראיות בנדו (שם) השגות בל
החכם השואל הב"ל (שם. עוד השגות בל השואל הב"ל [שם] השגות מהריק"ו
בדין הנותן מתנה בחתם ולא מבר מודעא [שם] מי שמת בלא בנים והניח
אשתו מעוברת ואחרי מותו ילדה ואת הולד תוך שלשים אם לריכה לחזור בל
בל האחים דעת מהרשד"ם והשגה בליו ק"ח
קבן שנפלה לו ביאמה ובעודנו קבו בשתדך לבת זבנו ובעת הוא בן י"ב ויום ח'
ולא הביא בי' שערות אם יש לחוננו מליבנום את מעודבתו מעשה בזרת רבש"ם
פליאה בל דעת מהרמא"י והשגות בליו קט"ו
עוד בל הענין הנזכר קי"ז
בוגרת שבתעברה ואמרה פלוני לבתנו ביאור דברי הרמב"ם בהלי' נערה קמ"ח
דיו בתובת אשה שזבתה [שם] עוד בל הענין הנ"ל ודין שבעת לוגם בעיר קמ"ו
ביאור בותת הראב"ד ודין ר"ע ובנ"ג (שם) שבנה בדולה שבג הב"מ במ"ם בל
הראב"ד בהשגה בדיו בוסם ופבס ובער [שם] השגה בל האחרונים בהבנבסם
בדברי הרמב"ם [שם] הלכת הראב"ד מתמיהת הב"ח בליו [שם] ביאור דברי
הראב"ד ושיש לו פי' עמוק ובחמד בסוגיות הגמ' שבו יבולקו כל החתיכות בל
התוס' [שם] אשה שהוא שזיבתה וגם ע"ח אומר שהיר זונה פעמה ק"ל
ביאור חבו' הרשב"ל [שם] אם בזלן דאו' כשר להעבדות שהאשה כשרה לה [שם]
בעות הכ"ל בדין בדי קרקע [שם] פלפול בבוונת התוס' בפ' אע"פ ושלא מדברי
החכם המזכר שלא עמד בל כוונתם [שם] אומרת בעמאה אחי דשריא לבעל
ויבקש אחכם ח' לומר הה"ה לבועל הוליא לו המחבר שבעה (שם) פלא בל הה"מ
בביאורו להל' ח"ג פ"ח ד"ב [שם] עוד בעם הב"ל בעות גדולה בחומרו דאבי'
לאבנה ראשונה האומרת בעמאה ברבון אינה נאמנת והוביח לו המחבר בראיות
ברורות שדבר זה א"ל לאומרו (שם) שאין להוליא בום דין אחד מדברי אינה
מפרש לו פוסק אם לא שהוא מוכרח בחבבה גמור [שם] עוד בעם הב"ל
בחומרו דלף שהיא יודבת שבעמאה ברבון אין עליה עוד אשר אבא בשבעלה
בעמאם בעמה דבריו שהוא יומר בה אף בל היא מומחת בו והמחבר הוביחו בל
פניו וגילה לו שבוחו [שם] פלא בל הבור בדין בשאו בה בעיים המוזכרות
בלבנה [שם]:

טור חו"מ

הלכות דיינים. עדים. ופס"ד שבועה. ובחוני ופועלים: ובחוני בל פנקסו וקבין
מעות הלוואה: וברבות: וכתב חילוף: ושותפין: ויאוש הבוב. ופורע חובו בל
חבירו. וגזלה ובבנה:

שלש בהלות בעיר ח' שקבלו עליהם רב ח' שידיו בל דברי ריבות אשר
ביניהם והרב הוא בתב ונתן בסק דין ביד ח' מחקבלות ואחרי בביעת הרב
מהעיר ההיא תבעו אבאי בהל ח' מהשלשה הבז' את בהל חבבו שיבברו להם

ב"ד נזבל"ח וזבל"ח לדון ביניהם ואנשי קהל הנתנצים חוטרים להתובעים סי'
ביודיעוס בל מה יריעוס וח"ל לם יהיה דבר מעריך לדון עליו יעמדו לתפסע
ועוד שוטעים הנתנצר" כיון שהתנעה היא בעסקי הקהלות נריך שיעמדו גם
הקהל השלשי עמהם לדון כי הדבר נוגע לבלבתם קס"ב
קהל וחנוינעק עמו ביניהם הכמה בעירוף הרב חנ"ד שלהם שמיום הנוא
והלאה אם ישלמו את בעיה ובעותיהם לקהלות הקטנות הגדולות עמהם שיוכרהו
המשוחכים להחזיק חזקת קהלתם לענין עוניים ומעים וזת בהחלט" ומם התנו
ככה על המשודכים כבר בתנאי בידוגו על פרב זה בד"ת וכאשר יגא דבר
ונעשב כן יקום אם הרב חנ"ד הנז' כבר להיות מלים בדבר קנ"ח
פלפול בדברי מהרי"ל בדבר זה [שם] ק"ק בפרדים שבהתנורג שים לבם בבבים
ודברים עם ידידיהם שהלבו ושרוגים בילך לבור בארץ אחרת ויש להם נכבים
בהתנורג אם יכולים הקהל לכוף אותם לדון בעירם בהתנורג או בחלבוגה
הקרובה לה יי"ד
נסתירת ג' תשובות מהריק"ו זל"ן ולזה ויהן עיקר ומנזה יתיישבו דברי התוס'
בערוגין פ' הדר והלא בהרש"ל שלא עמד על כוונתם [שם] מי שיש לו פס"ד
על חבירו וכתוב בו ברשות בידו לבדוק ל' משני חדרים של הנתבע ובכרך
ל' מהחדרים והנתבע אומר שהתובע כבר בירר לו אותו החדר שנשרף ונשתמפה
שדהו והלה ביפר מי נאמן קפ"ב
המפתה עדים שיעידו שקר ולא שכרם אם חייב לשלם נדרי שמים קל"ח
ביאור דברי הרמב"ם בח' כובען פ"ג וכן כל הנשבעין נשבעין ומשלין ויפרועה
ומעלה וסתירת דברי האחרונים עליו קכ"ח
נדון חנוני ופועלים היכא דהבינל חנוני להפקיד אבי פועלים מי יפקיד בשבועת
הפועלים קכ"ו
ביאור שיטת אמר לחנוני תן לי בדינר פירות לכל ל' ול' מהפוסקים הראשונים
הנמלקין לאחרונה לאשרם והמלתם מהבנות הרב בס"ד קמ"ג
סתירת פירושו בל הש"ך ומכח קושיות הגמרא [שם] אישור שבועה נגד ומוכח
שיש לו קנינה ע"ג
התובע את חברו בשטר חזרה ועוד טענות שביניהם בעל פה ב"ן
בדיו פוכח בשכל שבבות ריחר והקנוט (שם) בחזקה לד יכול אדם להקנות
לחבירו מעות שיש לו בעיר"ה ע"ו
מר ל' ניקם הלוואה מהיהודי' המשומבדי' לו ע"מ לשלם ובהגיע זמן הפרכון
ובא לנקם מאתו ומעותיהם בער בתם והוציאם בנזיפה עד שבתייאשו מן החוב
ובהמשך הזמן הבבירים הם ידדי מנבכיהם ואחרים נתבשרו ויתם הבר הנוא
ובנו היושב על כני נתוגלא רחמים ושלם להיהודים חובות בעיבור הוגם מי
הזוכה אם העבירים אשר בבפל ישבו אז העבירים עתה קמ"ד
ויסוד קושיות הב"י על מהרי"ק (שם) הסנות רבות בל. מהרי"ק וסתירת כל
לאיותיו בדין זה ולאות עלומות בגדו (שם) מעבון חייב לראובן כך מה על
מ"ב ולאובן מכר הר"ב לבבבי ואחר זה בבבדי שביהם ולקחו כתב מהסרה
דמגיגא בלייהו בל חיוב בהם יד הבנים עד ירחיב ה' בבולם ושמבוו תבב את
לאובי בדין שהא חייב לו בך מה ישמעון אשיב לו אתה חייב לי בך בך ובך
בל ח"ב לבן הבני תיפם מה שאני חייב לך תחילה מה באתה לי חייב בל ה"ב
וראובן אומר מה לך עלי מה ה"ב כיון שבבר מכרתי לבבבי אני אשלם לבבבי
ואתה השלם לי קמ"ן
עוד בל הבנין הבבר קמ"ן
שר ל' קנה בבים ובבי יהודים ותח' ובבר לו בום בבל יום והשר החזיר
הבום לאחר ילקח מהבו דבי הבים והלה הובא את בבל הבום שיחזיר לו
דמיו ב"ח
ע"ק בל זמן ובבר הזמן לם בבבבו הקבלנים ואחוגם. ב"ל: בותבין שחלקו ד'
ביאור שיטת הרבב"ם ויישוב קושית הש"ן בלייו והבנות בל הש"ן [שם] יישוב
קושית ואהר"ם קרבנגר בל הרמב"ם בבנוע' שחיבו בהשותו בדבר שבביבו ובבי
בבוק ב"ב
הלומר לאמה בשילה בבבי לך ואחריך לבלוני דקי"ל אחריך הבי בעל לא קנה
ובשתלק האחריך בלילן שאין לו בום זכות בבבים ומכרה לאמה הבבים
ומתה מה דין הבבים ב'
ביאור הנהת אחרי תמות ולאוד מי שמת ויש לו בע"ת ובוה שלא לקבלו יבו'
מ"ח ביאור דעת הרמב"ם בבבדהו שבלא ובגיבת הבוי אבורה מן התורה והלאתו
מהבנת מהרם ל' ובבנות בל מהרש"ל כ"ו
יישוב תמיהת הרב המגיד בל הרמב"ם בדין בוסף הבל [שם] יישוב קושית
תוס' לאחרי בבך ד"ה לבעיר עליו לדעת הרמב"ם [שם] פלא בדברי התוס'
הבבר [שם] יישוב מה קושיות של הרשב' לאחרו בבך בהרמב"ם הרמב"ם
בעיב בעם [שם] ראיה לבברת הרמב"ם הבבבת הבבות בבוגרת הבי' [שם] הבנה בל
הבבך ובבנה [שם] יישוב תמיהת הבבך ובבנה בל הרמב"ם [שם] מובבים ומפרק
בבי' [שם] הבנה בל ה"ם אלא"ר לבבהם בבבבל ומפרק. [שם] יישוב דברי
הרמב"ם בדין הבוהם שבבל בבבר בעוב בעם [שם] הבוהב לחבים הבר ובחבירו
בחו הבובבות בבבר ובבלם ובבר נבבם בעל"ר ק"ב
שבבל בבבלו עלים לבבעים ובבלו ומבבן אחד בהם בל"ג
הבנה בל ה"ם ובבר ר' לב בלולה [שם] בבאר בבת ובבבל' ובבלאות בבלות
עליו [שם] בוד הבנות בל ובהרש"ל [שם] הבנות בל הב ר [שם] רש"י ובהתלמוד
בבבך הבך דעת הב"ח [שם] הבנות בל הרבנים ובבלים ובבבבל [שם] תמיהת
בדברי ובהריק"ו [שם]:
ביאורי בבלי ובבבלאי ודיבורי רש"י ותוספות והרמב"ם והרשב"ם ובה"ב ובה"ג
ובאר פוסקים.
ביאור דברי הרמב' הלא בחבם אחד שמעה בבוהם ב'
דברי רש"י הלא בחבם הנזכר בבבבו בפי' [שם] ביאור דברי הרמב"ם בחד
חומר אם וכו' [שם] ביאור דברי הרמב' בהבוהל הלא בחבם הב"ל ב'
ביאור דברי התוס' בפרק המדיר הלא בחבם הב"ל [שם] יישוב קושית התוס' סי'
נחוליו ד"ה ד"ה ודילמא [שם] פלא על התוס' ריש נדה [שם] ביאור תשובת ד'
הרשב"ל בראובן בהשביע את חבוך בבו וכו'
ביאור הנהת אחרי פ"ם השולחן [שם] שאין לבדות הלבנו חלוקים שאין להם
שורש בתלמוד ה'
הבנה בל הרב"ם בדין אישור בלטול בבתי בבבים ו'
ביאור לשון חבור הה"ה פ"ב הלכות שבת ז'
ביאור דברי הרמב"ם בדין פבירת הבזבת ו'
ביאור דברי רש"י ובב"ב דף ו' ע"ב מלון חבל י"ב
תקוש עיון בהשבה דבבורות הבבור בחכל שבה בשבה [שם] תמיהת בל הרמב"ם
בדין זבור [שם] שתירת בבבת הבבדבי בח' שבוקים שבתורה יחיד קורא י"ב
בילוק שבבת הלח"ר והרמב"ם בדין השתחוה והודה וכו' י"ב
פלא בל הרבנים בב"מ ובבל לחם רב [שם] ביאור תוס' בעירוביו דף ס"ו
ד"ה שהמבוי דלא כהרש"ל י"ד
ביאור דברי רש"י דלא בחכם אחד שבבב בבותו י"ז
ביאור הבכת בוסרים בדין ירושה שבלתה י"ט
שבבה בדולה שבבב חכם אחד לחתיר הבזבלין לישראל כ"א
הבנות בדולות בל הרמב"ם בה' פ"ה פ"ו כ"ב
ביאור הבבת הראב"ד פ"ב מה' פ"ה כ"ו
הבנה בל הראב"ד [שם] ביאור דברי הרמב"ם והבלתו מבבבת מהרש"ל כ"ו
בילוק בבבת הרב המגיד מהרמב"ם [שם] פלא בל התוס' בח"ב ויישוב קושייתם
לדבת הרמב"ם [שם] יישוב קושית התוס' בהמקבל להרמב"ם [שם] בילוק שבבת
הב"מ מבל הרמב"ם [שם] ביאור תשובת הרשב"א ובילוק שבבת חכם אחד
תשלוה ל"א
תימא בל הפרישה בחה"ע סי' ד' [שם] ביאור דבת הרמב"ם בפי' בחל אחת ל"ב
קובב' בל התוס' בבבת דף ב"ן ל"ב
הבנה בל ראב"ד בדין לירוף מי מקוה מ' מאה מ'
פלא בל הפוס' בראב"ד בגד רש"י בחיסור כרת [שם] ביאור דבת הרמב"ם בדין
הקוה חוץ בפבה מ"ב
יישוב קושית הרא"ש להרשב"א
ביאור הנה' אחרי תמיה מאוד מ"ד
יישוב קושית מהר"ל מפרא"ג
ביאור תוס' בפרק א"ש דלא בחכם אחד שבעה בבותם ב"ב
תימא בל מהרי"ק בדין בביית שמשים ב'
ביאור תשובת הרשב"א דלא בחבמה"ם ב"ח
הבנה בל מהרדב"ד בחילתא דלא שבחתא [שם] פלא בדברי הב"ח וביאור דברי
הרמב"ם פ"י מ"א"ב ע"ן
שבות המפרשים בדברי רא"ם פ'
הלבת הרמב"ן מבעבת הרשב"א בלין בדין ב"ג פ"ח
יישוב קוב' התוס' ב' המגיב פ"ב
ביאור דברי רש"י ותוס' שלוח הקן פ"ב
ביאור דברי הרב המגיד פ"ב מהלכות י"ט פ"ה
פלא בל הרא"ש בחידושיו לבמ"ב ע"ן
ביאור דברי הרמב"ם פרק י"ב מהלכות גרושין ל"ה
פלא בל רא"ם בחי' לבמ"ב הל' פורים ל"ן
בפבר ל"ח לא עמד בל דעת בת"ה ופלא בל בת"ה ק"ב
הבנות בל מהריק"ו (ק"ד) יישוב קושית התוס' ק"ו
ביאור דברי הרמב"ם פרק ב' מהלכות תרומות ק"ו
ביאור הבנת הראב"ד פ"ב מהלכות שא"ה דלא בהב"מ ק"ן
ביאור דברי הרמב"ם שם בבוע בעם דלא בהב"מ שם
ביאור דברי הרמב"ם דלא בהב"מ בשבב בבוונתו קי"ב
פלא בל התוס' בשבת דף ב"ח ע"א ד"ה שופבי' קי"ח
ביאור ירושלמי דשקלים פרק ג' וימלא פומיה מוי קב"ח
ביאור ירושלמי תמוה מאוד דלא בהיפ"ת שבבב בו קב"ב
ביאור דעת הרמב"ם בדין חופת בידה קב"ד
חבבם אחד שעה בעיות הרבה בתקבת רבמ"ה והשייך לה קב"ד
ביאור דברי הרמב"ם פרק ג' מהלכות בוכן קב"ה
פלא בל התוס' פרק אלו נאמרין דף ע"ל ד"ה בל בהן קב"ח
ביאור דברי הרמב"ם דלא בחבור והב"ר והרמ"ח והב"ח קב"ט
ביאור דברי בב"ר פ' י"ב דף ע"ן דלא בהרש"א קי"ל
הבנה בל מהרש"ל והב"ח בדין בייבא שבלוה שם
פלפול אחרי בדברי התוס' ובלח"ם קל"ד
ביאור דברי התוס' בבת קמא דף ר' ד"ה שהביר קל"ו
ביאור תוס' בקידושין דלא בהב"ן והש"ך ובבו שבבו בו קל"ן
פלא בל הרא"ש פרק קמא דבבתים קל"ט
יישוב שיטת הבוני לבל המפרשים והפוסקים קמ"ב
פלאות בל מהריק"ו [קמ"ד] שבת הב"ע בבוונת הראב"ד קמ"ו
ביאור דברי הראב"ד ובירושו בגמרא [שם] לשון רש"י שבתים דפ"ח קמ"ח
תוס' פרק א"ד דף ס"ו קמ"ח
תוס' פרק ביבד בוליו דף ע"ן ד"ה חויר קטן קמ"ב
כתה דבורי רש"י ותוס' ובמרא בתם' יומא שם
הבנות רבות בל מהר"ל בספרים קמ"ב
לשון הרמב"ם הלכות ביאת המקדש קמ"ב
לשון הרמב"ם והשבת הראב"ד פי"ח מהלכות מעה"ק קמ"ב
לשון רמב"ם הלכות שבנות (קס"ד) פלא בל הב"י בהלכות לובב קמ"ה
לשון הרמב"ם הלכות תמידין פרק ד' ד"ב קמ"ו
לשון הרמב"ם הלכות תמידין פרק ז' קמ"ן